

det næste store Anlæg være den faste Forbindelse, Broen over Lille Bælt. Men alligevel er der ikke nu Tale om Forbindelsen over Lille Bælt. (Marott: Jo.) Ja, det er nævnt af det ærede Medlem fra Odense (Marott), men det er det hele, vi have hørt her, og det til Trods for, at man senere har bevilget og er stærkt i Færd med at udvikle Dobbeltsporet paa Fyn, og naar det er færdigt, er det i Virkeligheden fortsat videre, fordi den Trafik, der kommer fra Fyn og skal til Jylland, og den, som fra Jylland skal ad Fyn til, faktisk gaar paa 2 Spor i Jylland, fra Fredericia Nord paa og fra Fredericia Vest paa. For Resten er der fra Fredericia Dobbeltspor et lille Stykke.

Da Spørgsmaalet om Broen over Storstrømmen var paa Tale her ved Finanslovens anden Behandling, tillod jeg mig overfor den højtærede Minister at bemærke, at dette Dobbeltspor paa Fyn efter min Mening svævede mere eller mindre i Luften, saa længe vi ikke havde en bedrøvet Forbindelse over Lille Bælt. Dermed mente jeg, at dette Spor ikke rigtig kan udnyttes, uden at man skrider til nye kostbare Foranstaltninger med Havne og Dampfærger eller til en fast Forbindelse over Lille Bælt. Derfor er det mit Haab, at vi forholdsvis hurtigt maa komme til at give Spørgsmaalet om en Bro eller en Forbindelse over Lille Bælt i det mindste et lille Skub fremad. Jeg kan for saa vidt slutte mig til det ærede Medlem fra Odense og til det ærede Medlem fra Skanderborg, som jeg mener, at naar vi skulle gaa til en Undersøgelse i denne Anledning, skulle vi ogsaa undersøge andre Forbindelser i Jylland, f. Eks. Refsnæs—Hou-Routen, paa samme Maade som vi her i Anledning af det foreliggende Forslag have ladet de forskellige Forbindelser undersøge. Men jeg kan ikke nægte, at jeg i Modsætning til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) og det ærede Medlem fra Skanderborg ikke har saa megen Tro paa Refsnæs—Hou-Linien, men derom vil Undersøgelserne jo kunne oplyse os. Med Hensyn til Fordelingen af Trafikken paa flere Linier skal jeg dog sige, at vi maa vogte os for altfor mange Forbindelser, for dersom vi sprede vor Trafik paa vore Hovedlinier altfor stærkt, vil det enten føre til, at vi ikke kunne holde dem paa Højde med Tidens Fordringer med Hensyn til Materiel o. s. v., eller det vil blive for kostbart at drive dem. Derfor stiller jeg mig foreløbig i alt Fald skeptisk til den megen Tale om forskellige Linier baade her og der, men

det kan jo være, at Undersøgelsen kan vise, at det kan være fornuftigt at indlade sig derpaa. Jeg har for Resten ogsaa hørt, at Forholdene mellem Refsnæs og Hou, navnlig selve Farvandet, skulle være ugunstige for Dampfærgeforbindelsen, men det kender jeg ikke noget til.

Jeg ønsker, at vi samtidig med at vi bevilge den her foreslaaede Bro — enten det nu bliver i Aar eller ikke, og skønt jeg ikke er nogen Modstander af Broen i og for sig, indrømmer jeg, at det ser ud til, at det vil blive ret kort Tid, man faar til de Overvejelser, der dog maa til, inden vi skride til et saadant Foretagende —, gøre noget lignende som Bardenfleth foreslog i 1899, nemlig give Stødet til, at Regeringen foretager en Undersøgelse af en Broforbindelse over Lille Bælt. Det er for mig hverken et jydsk, fynsk eller sjællandsk Spørgsmaal, men simpelt hen et Trafikspørgsmaal, et økonomisk Spørgsmaal, og jeg tror, det er noget af det, vi først skulde være skredne til. Man kan tale saa meget, man vil, om Routen Gødsler-Warnemünde, den har været favoriseret i flere Henseender. Men jeg tror, at den anden Linie, den over Fredericia, alligevel er vor betydeligste Linie baade med Hensyn til Udland og Indland. Det er ikke alene vor Forbindelseslinie med det sydvestlige Jylland, men ogsaa med vort Hovedmarked England, og saa vidt jeg husker er Trafikken ogsaa meget større paa denne Linie end paa den anden. Jeg synes derfor, det var paa Tide, at vi søgte at udvide den, saa at den blev tidssvarende.

Selve det foreliggende Spørgsmaal skal jeg ikke komme meget ind paa, jeg har i og for sig ikke noget imod, at vi med passende Økonomi ofre Penge for at faa en tidssvarende Jernbaneovergang over vore indre Strømme, men paa den anden Side kræver jeg, hvis jeg skal stemme for Forslaget, at vi faa den fornødne Tid til Undersøgelse af Forholdet, saa at vi vide, hvad vi gøre. Der er jo flere Alternativer.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om gamle Præster og gamle Vogne, Materiellets Fordeling i Jylland, paa Fyn og Sjælland o. s. v., vil jeg sige, at al den Tale om Jyder, Fynboer og Sjællændere holder jeg ikke af, jeg holder mere af at tale om Danskerne end at stykke os ud i Provinsboere. Derfor taler jeg meget lidt om Materiellet i Jylland, paa Fyn og Sjælland som et Spørgsmaal for sig. Det er muligt, at det ærede Medlem for Horsens